

SVÁTEK KŘTU PÁNĚ

Sestry a bratři,

když jsem si před časem jen tak zadal do internetového vyhledávače slovo *křest*, dověděl jsem se nejenom o křtu knihy *Já JůTuber 4*, ale také o tom, že Karel Gott nemohl přijít do zoologické zahrady a stát se při křtu kmotrem slůněte jménem Rudolf.

Příznakem a rizikem naší doby není už zakazování témat anebo slov, ale posun jejich významu. Někdy jenom z nedostatku vědomostí a taktu, někdy asi záměrně. A tak přicházíme nejenom v češtině o důležitá slova: třeba *přítel*, *láska*, *zajímavý* – a taky *křest*. Anebo se můžeme rozhodnout o ně nepřicházet a užívat je v jejich původním významu. Ten ovšem musíme znát.

Křest zdánlivě známe. Ale přesto jsou v Novém zákoně místa, kde se toto slovo objeví, a přitom není snadné tomu porozumět. Například: *pokřtěn v Krista* (Řím 6,3). – České slovo *křest* nahrazuje řecká slova *βάπτισμα* [baptisma] nebo *βαπτισμός* [baptismos], která obě vyjadřují činnost slovesa *βαπτίζειν* [baptizein]. Tím se označuje to, co uděláme, když vezmeme hrnek a ponoříme ho do vody. Proto je *βάπτισμα* [baptisma] nebo *βαπτισμός* [baptismos] ponoření a umytí. Křest tedy není nic jiného, než že lidskou bytost přijímá Pán s takovou otevřeností a tak hluboce, až může apoštol Pavel říct: *ponořen v Krista* (Řím 6,3). A je to s námi jako s tím hrnkem: když ho ponoříme do vody, je voda všude kolem něj a v něm. Když jsme my *ponořeni do Krista*, je Kristus všude kolem nás a v nás – a ani lepivá mastnota našeho hříchu mu v tom nezabrání, i když ho odpuzuje. Hrnek ponořený do vody se čistí a nakonec taky čistý bude. Když jsme my *ponořeni do Krista* (Řím 6,3), taky jsme čistí stále víc a čistota je cílem, který můžeme odvrátit pouze my sami.

Proto se říká o křtu, že je branou ostatních svátostí. A dokonce je převyšuje: Proto může svatý Augustin v jednom ze svých kázání jasně říct: *Pro vás jsem biskup, s vámi jsem křesťan* (Sermones 340, 1 – PL 38, 1483). *Biskupem pro vás* – to znamená službu, a ta je dočasná. *S vámi křesťan* – to znamená, kým jsem, a to navěky.

Vůbec nejde o hru se slovy nebo nějaké teoretické úvahy. Svět se totiž mění všude tam, kde si křesťané začnou být vědomi ochrany a moci, které se jim dostalo natrvalo prostřednictvím křtu. S touto mocí, je-li doprovázena také moudrostí a pokorou, jsme povoláni měnit svět. *Zlato ani stříbro nemám* – řekl jednou Petr s Janem – *zlato ani stříbro nemám, ale ... ve jménu Ježíše Krista Nazaretského...* (Sk 3,6). A víte, jak je to dál.

Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, jeho Otce a jejich Ducha jsme byli pokřtěni. Nemusíme nutně postavit na nohy všechny chromé, i když i to se děje, ale – stavět na nohy ty, kdo na cestě k Bohu prozatím padli, k tomu dává sílu náš křest. To proto chodilo tolik lidí za Janem, i když jeho křest, ponoření do Jordánu, byl jenom předobrazem toho našeho, *ponoření do Krista* (Řím 6,3). A proč tam šel Ježíš? Protože *lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní* (Mt 9,12).

A my jsme díky křtu rukama, které si tento Lékař umyl pro toto místo a tento čas.

Amen.

Pramen Fermenta

SLOVO K DĚTEM

„Čí jsi?“, ptala se ta paní před kostelem, která si všimla, jak plníš svou službu při mši svaté, a chtěla tě pochválit. A tys jí řekl, čí jsi: jak se jmenuje tvoje maminka a tatínek.

Ale to není celá odpověď, i když tu milou paní opravdu zajímalo, jak se jmenuješ a kdo jsou tvoji rodiče. A i když jste stáli před kostelem a bylo zrovna po mši svaté, možná by se i divila, kdybys v odpovědi pokračoval. Kdybys řekl: „Já jsem Pána Boha – Otce, Syna, Ducha svatého.“ Protože ještě víc než maminčin a tatínkův jsi Jeho a Jejich.

Svůj křest si nepamatuješ a většina z nás je na tom stejně, protože jsme byli pokřtěni jako malé děti. A přitom je to nejdůležitější událost v našich životech. Událost, kterou si dnešním svátkem také připomínáme.

Tehdy totiž Bůh řekl nahlas a na věky, že jsi jeho. Chci tě ujistit: ať v životě budeš, kde budeš, ať tě potká cokoliiv dobrého nebo i špatného, vždycky se můžeš spolehnout, že patříš Bohu a on tě jako svého nikdy neopustí. Protože skrze Pána Ježíše patří i tobě přítomnost Ducha a Otcova slova: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.“